

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 12 augustus 2021 met nummer RvVb-UDN-2021-1273
in de zaak met rolnummer 2021-RvVb-0695-UDN

Verzoekende partij **Jessy STIJLEMANS**

met woonplaatskeuze te 1770 Liedekerke,
Ed. Schelfhoutstraat 137

Verwerende partij **de provincie VLAAMS-BRABANT, vertegenwoordigd door
de deputatie van de provincieraad**

vertegenwoordigd door Mr. Michel VAN DIEVOET met
woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Wolstraat 56

Tussenkomende partij **Ryszard KAWA**

vertegenwoordigd door Mrs. Bart BIESEMANS en Zeger
BIESEMANS, met woonplaatskeuze op het kantoor te
1700 Dilbeek, Ninoofsesteenweg 177-179

I. Voorwerp van het beroep

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 4 augustus 2021 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN) van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 22 april 2021, waarmee aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning wordt verleend voor de bouw van een veranda (omgevingsnummer: 2020138765).

De verwerende partij heeft het bestuurlijk beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Liedekerke van 22 december 2020 niet ingewilligd.

Het project ligt in 1770 Liedekerke aan de Ed. Schelfoutstraat 139 en heeft als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummer 0179E5.

II. Rechtspleging

De tussenkomende partij vraagt, door neerlegging in het digitaal loket op 6 augustus 2021, om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota in over de vordering tot schorsing en bezorgt het administratief dossier. De tussenkomende partij heeft schriftelijk standpunt ingenomen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De kamervoorzitter behandelt de UDN-vordering op de openbare zitting van 9 augustus 2021. Mevrouw Jessy STIJLEMANS voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Michel VAN DIEVOET voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Zeger BIESEMANS voert het woord voor de tussenkomende partij.

III. Feiten

Op 18 oktober 2020 vraagt de tussenkomende partij een omgevingsvergunning aan voor de aanbouw van een veranda in Liedekerke aan de Ed. Schelfoutstraat 139.

Het perceel ligt in woongebied (gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse').

Het perceel ligt in de verkaveling '1965/0003/04' van 16 juli 2009.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Liedekerke verleent op 22 december 2020 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 25 januari 2021 bestuurlijk beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in een verslag van 13 april 2021 het bestuurlijk beroep niet in te willigen en een omgevingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 20 april 2021 verklaart de verwerende partij het bestuurlijk beroep op 22 april 2021 ongegrond en verleent een omgevingsvergunning.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de UDN-vordering

De verzoekende partij die bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing nastreeft, moet het uiterst dringend karakter van de vordering aantonen. Ze moet daarnaast ook een middel aanvoeren dat, op basis van een eerste voorlopig onderzoek, de vernietiging van de beslissing kan verantwoorden, en dus ernstig is. Pas wanneer die twee voorwaarden vervuld zijn, kan de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen (artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet).

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid:

“... ”

Ik verwijs naar mijn aangetekend schrijven van 27 mei 2021, houdende verzoekschrift tot vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant, houdende vergunning onder voorwaarden voor het bouwen van een veranda, gelegen Ed. Schelfoutstraat 139 te 1770 Liedekerke, verleend aan de heer “Richard Kawa”.

Ik wens dit verzoekschrift tot vernietiging uit te breiden met een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De raadsman van de heer Ryszard Kawa deelt mij, tot slot van zijn aangetekend schrijven van 28 juli 2021 (waarvan kopie als bijlage), mee dat een verzoek tot nietigverklaring geen schorsende werking heeft ten aanzien van de afgeleverde vergunning. Dit doet mij sterk vermoeden dat er, ondanks dreiging van een eventuele nietigverklaring van de afgeleverde vergunning en dientengevolge een vordering tot afbraak van de veranda, toch eerstdaags van start zal worden gegaan met de bouw van de veranda zoals vergund door de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant. Dit wil ik, tot zolang er geen uitspraak is van de Raad voor Vergunningsbetwistingen in dit dossier, vermijden.

Uit de brief van meester Biesemans blijkt dat de voornaam van de heer Kawa Ryszard is en niet "Richard". Ik stel vast dat zowel het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Liedekerke als de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant een vergunning hebben verleend aan de heer "Richard Kawa". Ik betwist bij deze bijgevolg ook formeel de rechtsgeldigheid van de afgeleverde vergunningen.

..."

2.

De verwerende partij antwoordt:

"...

Verzoekende partij toont in het licht van de concrete omstandigheden niet afdoende aan dat de zaak spoedeisend is. Zij toont met name niet aan waarom een eventuele aanvang van de bouwwerken, nefast zal zijn voor zijn persoonlijke belangen en dit in de mate dat de aanwending van schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid te rechtvaardigen zou zijn.

Vastgesteld moet worden dat de verzoekende partij én niet concreet aantoont welke de voor haar persoonlijke gevreesde nadelige gevolgen zullen zijn, én niet aantoont waarom zij geen beroep zou kunnen doen op de gewone schorsingsprocedure en een procedure bij uiterst dringende noodzaak als enige procedure soelaas zou kunnen bieden.

Het behoort aan de verzoekende partij om de ingeroepen nadelen en hinder persoonlijk te maken en deze toe te lichten op haar situatie. In de uiteenzetting van verzoekende partij ontbreekt deze persoonlijke toets.

Ter volledigheid dient te worden vastgesteld dat zelfs met de omschrijving van de (hypothetische) nadelige gevolgen onder het belang in het verzoekschrift, vastgesteld moet worden dat concrete persoonlijke hinder en nadelen van een zekere omvang door verzoekende partij niet wordt aangetoond.

Verzoekende partij laat na om de nadelige gevolgen die hij zou kennen – buiten ene algemene argumentatie – concreet te verbinden met de noodzakelijkheid van een procedure bij uiterste hoogdringendheid.

Zoals hoger reeds opgemerkt is van een concrete uitvoering van de bestreden vergunning nog geen sprake. Verzoekende partij stelt evenwel in algemene bewoordingen: (...), doch dergelijke theoretische en hypothetische beschouwingen zijn onvoldoende concreet om een schorsing bij uiterst dringende noodzaak te verantwoorden. Gelet op het voormelde valt niet in te zien waarom op heden gebruik dient te worden gemaakt van de uitzonderingsprocedure waarbij een

schorsing bij uiterst dringende noodzaak wordt gevorderd, zijnde een procedure met weinig garanties voor de rechten van verdediging.

...”

3.

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

1. Zo is de aanleiding van onderhavige procedure een “sterk vermoeden” in hoofde van eiseres. Vermoedens kunnen uiteraard niet gebruikt worden als grond voor een procedure en dienen minstens te worden gestaafd. Dat is in deze niet gebeurd.

Er moet worden aangetoond dat de zaak uiterst dringend noodzakelijk is zodat de behandeling ervan onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot gewone schorsing, dan wel van de vernietigingsprocedure. Hierbij moet worden uiteengezet welke de nadelige gevolgen zijn, die voor eiseres persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Daarenboven en niet in het minst moet er een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen deze nadelige gevolgen en de bestreden beslissing.

Ook hier is in onderhavige procedure geen sprake van.

Noch worden er nadelige gevolgen aangevoerd, noch wordt er enig oorzakelijk verband aangetoond. Dit alles moet bovendien gebeuren met voldoende concrete, precieze en aannemelijk gegevens. Een vermoeden voldoet allerminst aan deze vereisten.(obscuri libelli).

(...)

Uiteraard is het zo dat het risico van een eventuele vernietigingsbeslissing ten gronde bij Verzoeker, tussenkomende partij, ligt. In het hypothetische geval dat hij de bouw van de veranda zou aanvagen in overeenstemming met de afgeleverde vergunning(en), maar deze naderhand toch vernietigd worden, dan dient hij deze desgevallend logischerwijs af te breken en te herstellen in de oorspronkelijke staat.

Een onherstelbaar nadeel zou hiermee aan eiseres evenwel niet worden toegebracht.

4. Eiseres dient een verzoek in bij uiterst dringende noodzakelijkheid, Doch zij is niet concreet en precies genoeg over de basis / grond waarop zij de schorsing aanvoert (obscuri libelli).

Eiseres mag de beweerdelijke uiterst dringende noodzakelijkheid ook niet zelf in de hand hebben gewerkt of nadelig beïnvloed. Waarom richtte ze geen verzoek tot schorsing dat werd gekoppeld aan het verzoek tot nietigverklaring? Nu dient Verzoeker tweemaal een rolrecht te betalen teneinde in de mogelijkheid te verkeren om zijn belangen te verdedigen.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die vindt dat haar vordering uiterst dringend is, moet in het verzoekschrift onderbouwd uiteenzetten waarom dat zo is (artikel 40, §3 DBRC-decreet), en dus voldoende precies en aannemelijk aantonen dat ze nadelige gevolgen kan ondervinden door de bestreden beslissing en dat zelfs het resultaat van een (gewone) schorsingsprocedure te laat zal komen om die gevolgen te voorkomen.

Van de verzoekende partij wordt bovendien verwacht dat ze met de gepaste spoed en diligentie optreedt en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand werkt of nadelig beïnvloedt.

2.

De procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid is een uitzonderingsprocedure die het normaal procedureverloop en de normale werking van de Raad verstoort. Door de strikte en korte termijnen beperkt deze procedure tevens de onderzoeksmogelijkheden voor de Raad en de rechten van verdediging van de procespartijen. Daarom moet de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid een “uitzonderingsprocedure” blijven en beperkt tot die gevallen waarbij de “uiterst dringende noodzaak” onmiddellijk duidelijk is, of door de verzoekende partij duidelijk en onomstootbaar aangetoond wordt.

Omwille van het uitzonderlijk karakter zal de verzoekende partij dan ook aannemelijk moeten maken dat een gewone schorsingsprocedure niet het door haar gewenste resultaat zal kunnen opleveren en, met andere woorden, onherroepelijk te laat komt om de ingeroepen nadelen weg te nemen.

De verzoekende partij heeft gekozen voor het instellen van een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing, zonder tegelijkertijd of nadien de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan te vorderen.

Alhoewel de verzoekende partij, volgens het DBRC-decreet, niet verplicht is voorafgaandelijk aan een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een gewone vordering tot schorsing in te dienen, moet ze, omwille van het uitzonderlijk karakter van de procedure, aantonen dat ze diligent heeft gehandeld.

Het diligent optreden van de verzoekende partij kan niet worden afgemeten aan het tijdsverloop tussen de kennisname van de bestreden beslissing en het instellen van de vordering. Het DBRC-decreet laat precies toe op ieder ogenblik de schorsing of de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen, zodat er situaties mogelijk zijn dat een dossier, omwille van gewijzigde omstandigheden, pas na verloop van tijd dringend wordt of zelfs uiterst dringend. Wel kunnen de gevolgen van het uitstellen, of het niet-instellen, van een vordering tot schorsing niet dienen als verantwoording voor het aanwenden van een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, behalve wanneer de verzoekende partij aannemelijk maakt dat er daarvoor gegronde redenen waren.

3.

De verzoekende partij beperkt haar betoog over de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering tot de stelling dat ze de uitvoering van de bestreden vergunning voor de bouw van een veranda wil vermijden zolang er geen uitspraak van de Raad is over de gevorderde vernietiging van de bestreden beslissing.

Los van de vaststelling dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen stelt dat ze de met de bestreden beslissing vergunde bouw van de veranda wil vermijden, en geen nadelige gevolgen vermeldt, laat staan aantoon, oordeelt de Raad dat de verzoekende partij, met de verwijzing naar haar vermoeden dat de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken zal starten, niet aantoon dat eventuele nadelige gevolgen van de uitvoering van de bestreden beslissing niet opgevangen kunnen worden door het instellen van een gewone schorsingsvordering. Dat gestart kan worden met de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken, volstaat op zich niet om de hoogdringendheid te verantwoorden, laat staan de uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er is dan ook niet voldaan aan de voorwaarde dat de tenuitvoerlegging van een bestreden vergunningsbeslissing alleen bij uiterst dringende noodzakelijkheid geschorst kan worden wanneer er uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Dat volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Omdat de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

V. Beslissing

1. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 12 augustus 2021 door de zestiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zestiende kamer,

Margot DEPRAETERE

Eddy STORMS